

הערב הגיע תורנו לומר שלום.

שעת הפרידה היפה והשמחה – אך השזורה בלבול רב – נוגעת גם בנו כעת, בני מחזור מ"ג.

אנו מסיימים שלוש או ארבע שנים רוויות ומרוות, שנים אשר נראה כי הכילו מכל וכל: יצירה

אמנותית איכותית לצד לימודים עיוניים תובעניים השלובים בהעצמה אישית ובאפשרות לתרום לקהילה.

רבים המתבוננים בבית הספר, מתוכו ומחוצה לו, נוהגים לכנותו "חממה". אולם בניגוד להשפעותיו ההרסניות של "אפקט החממה" על כדור הארץ, החממה התלמה ילינית הפכה את כולנו לבוגרים יותר, עצמאיים יותר ובעלי חוש ביקורת.

מערכת תומכת, פתוחה וכמעט מנותקת מן השבלוניות המאפיינת את מערכת החינוך הישראלית, השכילה להטות אוזן לצרכינו המיוחדים, ואפשרה לנו לנווט בביטחון לרוב, בדרכיו המתעתעות של גיל ההתבגרות.

בזכות ובסיוע המחנכות הקשובות שלנו, מורינו הדינאמיים, הנהלת בית הספר הפורה והמפרה וצוות עובדים הכל כך אכפתי, ובתמיכתם המוראלית (והכספית...) של הורינו, יוצאים אנו היום משערי בית הספר לאופק פתוח המחכה שנכבוש אותו בסערה, אופק מורכב ומאוד אהוב של החיים הישראליים. אולם יהיה האופק פתוח ככל שיהיה, אנו נאלץ להתמודד, אם נרצה או לא, עם בעיות הסכסוך המתמשך בינינו לבין שכנינו הפלסטינים, עם הפערים הכלכליים הגדולים ועם תהומות החברה המתעמקים.

אנו יוצאים מלאי תקווה, אך חוששני כי תקווה בלבד אינו מספקת. התקווה היא לחמו של העני, ואילו אנו, שאיננו עניים (רוחנית כמובן), נידרש לנקוט עמדה. אני מצפה לראות אתכם, חברי לשכבה, ואותי, בין המובילים בתחומי התרבות והאמנות, כמו גם בשאר התחומים החשובים בהווה הישראלית.

השאיפה למצוינות דחפה אותנו להמשיך הלאה במשך שנות הלימודים בבית ספר זה, ואנו מצוים להמשיך ולפעול ברוח המצוינות גם בעתיד. אנו עלולים להיתקל בדרך בלא מעט רוחשי בוז וביקורת, אף חרף המכשולים ובעזרתם, עלינו להבין את חשיבות תרומת היחיד לסובבים אותו ולפעול לשם החדרת הערכים שספגנו כאן, בתלמה ילין, לסובבים אותנו.

בעוד ימים ספורים, נפנה כל אחד ואחת מאיתנו לדרכינו, וספק אם נחזור רובנו לעסוק באמנות כדרך חיים. עם זאת, אני בטוח שבלב כולנו, הבוגרים, נצורות לעד תובנות עמוקות בדבר נפתולי האמנות ונחיצות התרבות לחיים שלמים ומלאים.

מחזור מ"ג, הנה אנחנו מצטרפים בשעה יפה זו לשרשרת הבוגרים, ומקווים להגשים את החזון להיות התהילה שלכם.